

An important task for Ukrainian banks is to ensure their stable development in order to achieve the highest financial results, as well as to increase competitiveness in the domestic and foreign financial markets, and to strengthen the interaction of banks with the real sector of the Ukrainian economy. Further research requires the universalization of the bank, improving the quality of service, as the development of all traditional types of banking services, as well as the development of their own, taking into account the specifics of work in Ukraine and customer requirements, improving the quality of operations and services provided.

REFERENCES

1. Xiondz S.M. The current state of the banking system of Ukraine [Text] / S.M. Xiondz, A.P. Stepanyshena // *Economy and Society*. - 2016. - № 7. - P. 761-766.
2. Tarasova O.V. State and tendencies of development of the banking system of Ukraine [Text] / O.V. Tarasova, Yu.O. Panova // *Economics of the food industry*. - 2014. - No. 3 (23). - P. 79-86.

UDC 336.77:332.2:005.334

HERASYMENKO I.O., PhD in Economics
Bila Tserkva National Agrarian University

RISKS OF MORTGAGE LENDING UNDER THE GUARANTEE OF AGRICULTURAL LAND

The article substantiates the role and importance of land-mortgage lending for agricultural enterprises. It has been established that a land loan is one of the safest and safest ways to obtain long-term investment. The risks of the credit and financial system in the functioning of the mortgage lending mechanism and in the provision of agricultural land are systematized.

Keywords: mortgage lending, agricultural land mortgage, pledge, land, land market.

An important condition for ensuring the sustainable development of agricultural enterprises is to improve the financing of investment activities through the development of a system of investment and mortgage lending. Land mortgage lending is a widely used investment tool in most developed countries. Domestic and international experience proves that the territorial basis of mortgage lending secured by land must be land, which is privately owned or long-term lease, and have been registered in accordance with the law [1]. At the initial stage of the formation of a mortgage lending institute, there may be risks that the credit and financial system faces when engaging in a mortgage lending mechanism related to such collateral as agricultural land [2].

The first is the group of risks associated with the absence of the agricultural land market as real estate. If the borrower is unable to pay for the bank loan, there are difficulties for the credit institution in the implementation of such collateral. On the one hand, there is no clear procedure for the sale of land plots from agricultural land, and on the other - there is a high probability of repayment by the bank of granted credit and interest on it. Therefore, it is obvious that at the initial stage of formation of the system of land-mortgage lending to potential clients of credit institutions in the field of land-

mortgage lending can be only stable working and financially sustainable agricultural producers.

The second risk group is related to the lack of state support for the land mortgage project. First, it is necessary to provide agricultural producers with budget subsidies of different levels of subsidy for reimbursement of part of the cost of interest on the loan secured by the land. Secondly, a mechanism should be developed for the purchase of agricultural land plots that have been levied on mortgages and have not been implemented in public auction. Third, state guarantees should be provided to credit institutions to secure the issue of bonds in order to attract financial resources earmarked for the purpose of financing land and mortgage loans secured by agricultural land. As a result of such measures of state support, in our opinion, the process of formation of conditions for development of the system of land-mortgage lending will become dynamic development.

The third group of risks is related to the fact that insurance and valuation companies selected for participation in regional land-mortgage projects do not play an active role as market actors, but are only authorized intermediaries in providing mortgage loans secured by agricultural land and their maintenance.

The fourth group of risks is related to the absence of a state regional land fund, whose activities should be built on the principles of economic autonomy and regulated by law. This will allow, in the process of land management, to include land that has lost its owner in the land fund and dispose of them in accordance with the land management project.

The role of the Fund, in our opinion, will contribute to: the introduction of a system of land-mortgage lending and the formation of the land market; the formation of a pricing policy for agricultural land and a policy of structuring land use; consolidation of land plots of small land holdings; effective management of the land transferred to the fund by the state and owners.

Fifth risk group is related to the fact that the realization of the land, which will be levied, in case of non-repayment of the loan by the mortgagor, can be carried out only after full harvesting.

We believe that together with the state land bank, as one of the creditors, it is advisable to form mortgage funds at the local authorities, which have reserve land and state reserve, as collateral for agricultural land.

In order to intensify investment activities and provide guarantees for all types of borrowing, it is necessary to create a fundamentally new financial institute – a pledge fund whose objects may be land, forests, subsoil, fixed assets, buildings, structures, securities and more. The pledge should be legitimate and highly liquid. The formation of the Mortgage Fund is also possible on a solidarity basis, when any owners interested in obtaining investments can become its founders. It is suggested that land bills and bonds be used.

REFERENCES

1. Tretyak AM Land management design: streamlining of existing agricultural land and land uses and their lands / AM Tretyak, VM Druhak, IG Kolganova. – K .: State Land Committee of Ukraine, 2009. – 210 p.

УДК 338.43

ГУТКО Л.М., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

МІЖНАРОДНА ПРАКТИКА СТРАХУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТВАРИН

Потреба у страховому захисті тварин набуває важливого значення у зв'язку з частими випадками поширення інфекційних захворювань та існуванням інших можливих ризиків зазнати збитків їх власниками. Нині сегмент ринку страхування сільськогосподарських тварин залишається нерозвинутим через ряд об'єктивних і суб'єктивних причин. Дані тези містять зарубіжний досвід організації системи страхування сільськогосподарських тварин з метою його адаптації до вітчизняної практики.

Ключові слова: сільськогосподарські тварини, обов'язкове страхування, добровільне страхування, страхові ризики, державна підтримка, субсидування.

Розвитку страхування сільськогосподарських тварин велика увага приділяється в таких країнах, як Австрія, Великобританія, Іспанія, Швеція, Фінляндія і т. д. В якості страховиків виступають державні та приватні страхові організації, товариства взаємного страхування і страхові кооперативи. Державні страхові організації переважають в Канаді, Греції, Ізраїлі, Індії, на Кіпрі і в ряді інших країн. Взаємне сільськогосподарське страхування найбільш широко поширене в таких європейських країнах як Великобританія, Франція, Нідерланди, де товариствами взаємного страхування застраховано близько 2/3 сільськогосподарських підприємств [1]. Але в більшості країн договори страхування укладають приватні страхові компанії на випадок загибелі, знищення, втрати, вимушеного забою тварин. На страхування приймається поголів'я ВРХ, коней, свиней, овець та птиці. Страховими ризиками є: пожежа, удар блискавки, вибух, стихійні явища (ураган, шторм, град, зливові дощі, тиск снігового шару, паводок, обвал, землетрус, гірські обвали і схід лавин), дія електричного струму, утоплення, падіння в ущелину, потрапляння під рухомий транспортний засіб, напад диких звірів і диких собак, укуси змій або отруйних комах, крадіжка, отруєння на природному пасовищі травами або хімічними речовинами, асфіксія та інфекційні захворювання.

Всі програми страхування сільськогосподарських тварин можна розділити на дві групи: здійснювані з наявністю державної підтримки і без неї. Програми з державною підтримкою страхування сільськогосподарських тварин існують в США, Канаді, Іспанії, Італії, Індії та багатьох інших країнах [2]. У той же час така підтримка відсутня в Німеччині, Австралії, Новій Зеландії, Аргентині [3]. У ряді цих країн акцент робиться на наданні